

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.266/2022/12. sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. július 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt és társai ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2022. április 5. napján kihirdetett 4.B.246/2020/88. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a Nyíregyházi Törvényszék Bírósági Letéti Csoport által BL12/2021/1. bevételi sorszám alatt kezelt 303.825 (háromszázháromezer-nyolcszázhuszonöt) forintból II. rendű vádlottnak kiadni rendelt 255.700 (kettőszázötvenötezer-hétszáz) forint visszatartását mellőzi.

A másodfokú végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével I. rendű, II. rendű és III. rendű vádlottakat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetéseben, melyet társtettesként követtek el [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés].

Ezért

- I. rendű vádlottat mint többszörös visszaesőt 9 év tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre,
- II. rendű vádlottat 6 év tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre,
- III. rendű vádlottat mint különös visszaesőt 6 év tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.
- Kimondta, hogy I. rendű és III. rendű terheltek feltételes szabadságra nem bocsáthatók, II. rendű vádlott pedig legkorábban a kiszabott büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] A vádlottak által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította.

[3] I. rendű vádlottal szemben 24.000 forintra, II. rendű szemben 23.000 forintra vagyonelkobzást rendelt el.

[4] Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyészség tudomásul vette, ellene I. rendű, II. rendű és III. rendű vádlottak indokainak és irányultságának megjelölése nélkül, védőjük eltérő minősítés érdekében, a tényállás téves megállapítása miatt:

- I. rendű vádlott vonatkozásában elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés,
- II. rendű vádlott vonatkozásában enyhítés, míg

- III. rendű vádlott vonatkozásában elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[6] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.136/2022/2. számú átiratában a tényállás kiegészítését, egyébként törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[7] Álláspontja szerint a megállapított tényállás kisebb részben megalapozatlan, a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt részbeni megalapozatlanság állapítható meg. Az ítéleti tényállás ugyanis csak a lefoglalt kábítószeres hatóanyag mennyiségét tartalmazza, de nem tartalmazza a ténylegesen értékesített, de lefoglalásra nem került kábítószer mennyiségek hatóanyag tartalmát.

[8] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában a jogorvoslatot I. rendű és II. rendű vádlottak tekintetében enyhítés, III. rendű vádlott esetében pedig a tényállás részben tévesen történő megállapítása és a cselekmény téves minősítése miatt, a szabadságvesztés büntetés enyhítése iránt tartotta fenn. Álláspontja szerint a III. rendű vádlott terhére megállapított cselekmény a Btk. 170. § (1) bekezdése szerint és nem a (3) bekezdés szerint minősül. Nem vitatta a társtettesi elkövetést és a kábítószer-kereskedelem megállapítását sem. Azonban az I. rendű és II. rendű vádlottak terhére rótt 2019. április 5. napján történt kábítószer-beszerezés esetében kifejtette, hogy az álláspontja szerint nem róható fel III. rendű vádlottnak. Arra nincs semmilyen bizonyíték, hogy ezen rész-cselekmény esetében III. rendű vádlott szándékegységben lett volna társaival. Arra sincs bizonyíték, hogy egyáltalán tudomása volt arról, hogy szülei miért utaztak Ez I. rendű és II. rendű vádlottak önálló akciója volt. Ezért az e napon beszerezett kábítószer illetve annak hatóanyag tartalma nem róható III. rendű vádlott terhére. Ennek megfelelően a tényállásból mellőzni kell e vádlott esetében ezen hatóanyag tartalmát. Ennek következtében viszont a terhére róható kábítószer mennyiség már nem jelentős, és így a bűncselekmény enyhébben minősül.

[9] Kifejtette továbbá, hogy mindhárom vádlott esetében a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés eltúlzottan súlyos, tekintettel a beismerő vallomásukra valamint az időmúlásra. Ezért a büntetések lényeges enyhítését kérte.

[10] Az II. rendű vádlottól lefoglalt pénzösszeg tekintetében álláspontja szerint helyes a lefoglalás megszüntetése és a vádlottnak történő visszaadás, azonban a pénzösszeg visszatartására nincs törvényi alap. Ennek indokául azt hozta fel, hogy amint azt az elsőfokú bíróság is megállapította a vádlott a 255.700 Ft-ot családi pótlék jogcímén kapta, és ez a funkcióját és küldetését illetően minden más igényt megelőz, ezért azt visszatartani nem lehet.

[11] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet elleni fellebbezések elbírálására a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tűzött.

[12] A nyilvános ülésen az ügyész valamint III. rendű vádlott nem vett részt. A védő a fellebbezés írásbeli indokolásának megfelelően kérte a törvényszék ítéletének megváltoztatását.

[13] I. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában megbánását hangoztatta. Az első fokon kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését kérte.

[14] II. rendű vádlott szintén enyhítésre irányuló kérelmet terjesztett elő.

[15] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált. Ennek megfelelően az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió). A Be-ben főszabály a teljes körű

felülbírálat, azonban a törvény a korlátozott fellebbezéshez igazodva megteremti a részleges revíziót is büntetőjogi főkérdésekben (pl. szankció). Jelen esetben a védelmi fellebbezések – végül kizárólag III. rendű vádlott vonatkozásában - a megállapított tényállást is támadták, ezért a korlátozott felülbírálatnak eljárási akadálya volt, ami kötelezően teljes revíziót vont maga után.

[16] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést [Be. 608. § (1) bekezdés a-f) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1), (2) bekezdés], mely az érdemi felülbírálatot kizárná, vagy amelynek kiküszöbölésére bizonyítást kellene felvenni. Ilyenre a perorvoslatok nem is hivatkoztak.

[17] A törvényszék a Be. 163. § (1), (2), (3) bekezdésében írt ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és bár törekedett megalapozott tényállás megállapítására, azonban az általa megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja szerint kisebb részben megalapozatlan, ugyanis az elsőfokon eljáró bíróság a tényállást hiányosan állapította meg.

[18] A vád tárgyává tett cselekmények minősítése szempontjából meghatározó, hogy mennyi a vádban foglalt kábítószeres hatóanyagtartalma.

[19] Az ítéleti tényállás ugyan tartalmazza a lefoglalt kábítószeres hatóanyag mennyiségét a [18] bekezdésben, de az elsőfokú bíróság nem rögzítette a ténylegesen értékesített, de lefoglalásra nem került kábítószer mennyiségek hatóanyag tartalmát.

[20] Amint arra a fellebbviteli főügyészség kifogástalanul rámutatott, a kialakult bírói gyakorlat hosszú ideje egységes abban, hogy a le nem foglalt kábítószeres hatóanyag tartalmát becsléssel állapítja meg. BH.20050246. „Ha objektív adatok alapján nem lehet megállapítani a vádlott által megszerzett kábítószer mennyiséget és hatóanyag-tartalmát, akkor ezt becslés útján kell megtenni. A hatóanyag-tartalom megállapítása nem vegyész szakértői, hanem bírósi feladat...” Az állandóan követett bírói gyakorlatnak megfelelően a bíróság a tiszta hatóanyag-tartalmat a szakértői vizsgálat során megállapított mértéket elfogadva, azzal egyezően, - ennek hiányában a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ (NSZKK) (korábban BSZKI) által kiadott, az általuk évente vizsgált feketepiaci kábítószerkészítmények átlagos hatóanyag-tartalmát tartalmazó táblázat adatai alapján - az adott évet tekintve a legkisebb hatóanyag tartalom figyelembevételével - becsléssel állapítja meg.

[21] Az NSZKK által kiadott táblázat szerint az amfetamin tiszta hatóanyag tartalmát 2018. és 2019. évre egyaránt 1-70 % közötti értékben adja meg, ezért a legkedvezőbb hatóanyag tartalmat, tehát az 1 %-ot kell figyelembe venni a számítás során. A marihuána tiszta hatóanyag-tartalma 2018. és 2019. évekre egyaránt 0,2-20% között volt, így a legkedvezőbb hatóanyag tartalmat, a 02 %-ot kell figyelembe venni a számítás során. Az MDMA (ecstasy) tablettá tiszta hatóanyag tartalmát a táblázat 2018. és 2019. évre egyaránt 70- 250 mg/tabletta közötti értékben adja meg, ezért a legkedvezőbb hatóanyag tartalmat, tehát az 70 mg/ tablettá értéket kell figyelembe venni a számítás során.

[22] A fentiekre tekintettel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával a másodfokú bíróság az ítélet részbeni megalapozatlanságát kiküszöböli akként, hogy megállapítja a vádlottak tekintetében a le nem foglalt kábítószeres hatóanyag tartalmát az ítélet [11] bekezdésében írt ténymegállapítások alapján az alábbiak szerint:

- 11 gramm amfetamin - 0,11 gramm hatóanyagtartalom,
a csekély mennyiség felső határának 22 %-a,
- 5 gramm marihuána - 0,1 gramm hatóanyagtartalom,

- a csekély mennyiség felső határának 1,6 %-a,
- 1 db MDMA tableta - 0,07 gramm hatóanyagtartalom,
- a csekély mennyiség felső határának 7 %-a.

[23] Erre tekintettel az I. rendű, II. rendű és III. rendű vádlottak által értékesítési céllal beszerzett és lefoglalt, valamint az általuk értékesített, le nem foglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, annak legalább 170,3%-a, de nem érte el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak legalább 17,03%-a.

[24] A fentiek szerint kiegészített tényállásban szereplő becsült kábítószeresek együttes mennyisége a cselekmény minősítésére nincs kihatással, azonban a tényállás ezzel vált teljesszerűen megalapozottá.

[25] A másodfokú bíróság a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölését követően az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a helyesbített tényállás alapján bírálta felül.

[26] A fent írt kiegészítésen túl az elsőfokú bíróság az ügy helyes megítélése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta, és azokat okszerűen, a logika törvényei szerint kifogástalanul értékelt. Következtetései perrendszerűek és a hibátlanul értékelt bizonyítás anyagán nyugszanak. Az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság – a részleges megalapozatlanság kiküszöbölését követően – megalapozottnak tartotta, melyre érdemi döntés volt alapítható. A másodfokú eljárásban főszabályként a tényálláshoz kötöttség elve alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az irányadó, melynek elvi alapja, hogy a bizonyítékokat közvetlenül megvizsgáló és széleskörűen értékelő elsőbírósági fórum minősül a ténybíróságnak. Az elsőfokú bíróság okszerű bizonyíték-értékelő tevékenysége a másodfokú eljárásban nem mérlegelhető felül.

[27] A törvényszék a vádlottak védekezését, a kihallgatott tanú vallomását, valamint a beszerzett okirati bizonyítékokat, az igazságügyi vegyész szakértői véleményt, a lehallgatási jegyzőkönyvek adatait, a lefoglalás adatait gondosan mérlegelve adta indokát annak, hogy miért találta bizonyítottnak a vádat. Az eljáró bíróság mérlegelő tevékenysége során indokolási kötelezettségének kellő részletességgel eleget tett.

[28] A védő végső soron csak III. rendű vádlott vonatkozásában támadta a tényállást olyan módon, hogy vitatta azt, hogy e terhelt terhére lenne róható a szüleitől 2019. április 5. napján lefoglalt kábítószer, mint a kereskedés tárgya is. Álláspontja szerint arra, hogy e vádlott is részt kívánt venni a kereskedésben ezen mennyiség esetében, semmilyen bizonyíték nincs.

[29] Az ítéltábla nem osztotta a védő aggályait e tekintetben.

[30] A törvényszék indokoltan – és a másodfokú eljárásban már a védelem által sem támadott módon – állapította meg tényállásában, hogy mindhárom vádlott közösen vett részt folyamatosan a kábítószeres értékesítésben. Ez alól mindössze azon időszak képezett kivételt, amikor III. rendű vádlott külföldön tartózkodott.

[31] Arra utaló adat nem merült fel, hogy 2019. április 5. napját megelőzően e vádlott már nem kívánt részt venni tovább a szüleivel együtt a kábítószer értékesítésében. Az, hogy a kábítószer megvásárlásában nem játszott szerepet, egyáltalán nem zárja ki azt, hogy a társas bűnelkövetés keretében továbbra is részt kívánt venni annak eladásában. A törvényszék erre vonatkozó következtetése az ítéltábla megállapítása szerint helytálló.

[32] Az eltérő tényállás megállapítására és ezáltal III. rendű vádlott esetében az enyhébben minősülő bűncselekmény megállapítására irányuló védelmi fellebbezés a bizonyítékok okszerű mérlegelésén keresztül támadja a megalapozott tényállást, amely eredményre nem vezethetett (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.).

[33] Az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és a terhükre rótt cselekmények jogi minősítése is törvényes.

[34] A kábítószer-kereskedelem fogalmilag a folytatólagosságot kizárja, a cselekmény természetes egység, amelyből az is következik, hogy a cselekmény minősítése az összegzett kábítószer-mennyiség szerint történik. Nincs jelentősége annak, hogy a kábítószer össz mennyisége vagy annak része megsemmisült (5/1998.BJE; 1/2007.BJE).

[35] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen feltárta és a súlyuknak megfelelően értékelte. A kiszabott büntetések a büntetés-kiszabási elvekkel összhangban állnak, tetterányosak és igazodnak a vádlottak személyének társadalomra veszélyességéhez, a bűnösségi körülményekhez.

[36] I. rendű vádlott többszörös és különös visszaesőként, III. rendű vádlott pedig különös visszaesőként követte el a bűncselekményt. Mindkét vádlott előélete igen terhelt, folyamatosan szembe helyezkedtek a társadalmi normákkal. Kiemelendő, hogy a jelen ügyben elbírált, 2018 november végén megkezdett cselekményüket azt követően is folytatták, hogy őket a Nyíregyházi Törvényszék 2019 február 14. napján kábítószer-kereskedelem büntette miatt végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte. II. rendű vádlott a többek között kábítószer-kereskedelem vétsége miatt kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítéletét követően, bár a próbaidő lejártá után, de azt nem sokkal meghaladóan követte el az újabb, ugyanolyan bűncselekményt. Mindezekre tekintettel az első fokon kiszabott büntetések enyhítése nem indokolt.

[37] Törvényesen határozta meg az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatát és II. rendű vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságát, valamint I. rendű és III. rendű vádlottak esetében annak kizártságát.

[38] Indokoltan került sor a vagyonek-kobzás alkalmazására, annak összegszerűsége helyes.

[39] Nagyrészt törvényesek az ítélet egyéb, a lefoglalt dolgokra és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezései is. Tévesen rendelkezett azonban a törvényszék az II. rendű vádlottnak kiadandó pénzösszeg visszatartásáról.

[40] A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 69. § (1) bekezdése szerint a gyermekgondozást segítő ellátásból és a gyermeknevelési támogatásból legfeljebb 33%-ot lehet levonni a jogalap nélkül felvett gyermekgondozást segítő ellátás, gyermeknevelési támogatás és anyasági támogatás fejében. A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a családi pótlékból legfeljebb 33%-ot lehet levonni a jogalap nélkül felvett családi pótlék és anyasági támogatás fejében.

[41] Azaz, a gyermekgondozást segítő ellátásban és a gyermeknevelési támogatásban részesülő személy ellátásából annak legfeljebb 33 százaléka erejéig kizárólag a következő jogcímenek lehet levonást eszközölni:

- a jogalap nélkül felvett gyermekgondozást segítő ellátás,
- jogalap nélkül felvett gyermeknevelési támogatás,
- jogalap nélkül felvett anyasági támogatás fejében.

[42] A Vht. 69. § (2) bekezdése alapján a családi pótlékból legfeljebb 33 százalékot lehet levonni a jogalap nélkül felvett családi pótlék és anyasági támogatás fejében. A családi pótlék tehát csak kivételes esetben vonható végrehajtás alá, és akkor is csak annak 33 százaléka erejéig.

[43] Ennek értelmében a jogalkotó szándéka szerint a fent nevesítetteken kívül más tartozás kielégítésére a családi pótlékot felhasználni nem lehet.

[44] A törvényszék tényállásában megállapította, hogy a lefoglalt pénzüsszegekből 255.700 forintot II. rendű vádlott családi pótlékként vett át. Erre tekintettel az ítéltábla a megjelölt összeg bűnügyi költség biztosítására történő visszatartását mellőzte.

[45] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és 605. § (1), (2) bekezdése alkalmazásával, a tényállás kiegészítése mellett, a lefoglalt dologra vonatkozó korrekcióval helybenhagyta.

[46] A másodfokú határozat elleni fellebbezést a Be. 605. § kizárja.

Debrecen 2022. július 11.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, előadó, Dr. Elek Balázs sk. bíró, Dr. Sörös László sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 2022. április 5. napján kihirdetett 4.B.246/2020/88. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. július 11.

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke

